

Utvalg: **Kommunestyret**
Møtested: Hammerfest rådhus, kommunestyresalen, obs klokkeslett
Dato: 16.04.2015
Tid: 11:05 – 13:30

Møteprotokoll

Faste medlemmer som møtte:

Navn

Marianne Sivertsen Næss	Varaordfører	AP
Tarjei Jensen Bech	Medlem	AP
Berit Hågensen	Medlem	AP
Jonas Valle Paulsen	Medlem	AP
Tom-Kristian Tommen Hermo	Medlem	AP
Elin Mølmann Holmgren	Medlem	AP
Chris Jørgensen	Medlem	AP
Kurt Methi	Medlem	AP
Willy Olsen	Medlem	AP
Leif Arne Asphaug-Hansen	Medlem	AP
Liv Mari Bakkeby	Medlem	AP
Anne-Mette Bæivi	Medlem	AP
Fred Johansen	Medlem	H
Monique Jørgensen	Medlem	H
Ole Martin Rønning	Medlem	H
Grethe E. Johansen	Medlem	SV
Mia Hansen	Medlem	FRP

Faste medlemmer som har
meldt forfall:

Navn

Alf Einar Jakobsen	Ordfører	AP
Hans-Petter Rasmussen	Medlem	AP
Hans Morten Olafson	Medlem	H
Hilde Rollefsen Næss	Medlem	AP
Dan Andersen	Medlem	AP
Håvard Hargaut-Jensen	Medlem	AP
Haldis Olsen	Medlem	AP
Thomas F. Øien	Medlem	H
Reidar Johansen	Medlem	SV
Bente Orvik	Medlem	SV
Jarle Edvardsen	Medlem	AP
Lasse Jøgván Duurhuus	Medlem	FRP

Varamedlemmer som møtte:

Navn

Eva Gebhardt Sjøtun	Alf Einar Jakobsen	AP
Bjørn Dagfinn Johansen	Hilde Rollesfsen Næss	AP
Rosel Olsen	Jarle Edvardsen	AP
Gunhild Engstad	Haldis Olsen	AP
Ole I. Hansen	Dan Andersen	AP
Liv Lorentzen	Hans-Petter Rasmussen	AP
Tom Christian Robertsen	Hans Morten Olafson	H
Gunnar Bolle	Thomas F. Øien	H
Vigdis Guleng	Reidar Johansen	SV
Anita Steigre	Bente Orvik	SV

26 representanter (av 29) til stede. Anita Steigre ankom kl. 11:20.

27 representanter (av 29) til stede. Fred Johansen fikk innvilget permisjon kl.12:20.

26 representanter (av 29) til stede. Elin Mølmann Holmgren fikk innvilget permisjon kl. 13:00.

25 representanter (av 29) til stede. Monique Jørgensen fikk innvilget permisjon kl. 13:20.

24 representanter (av 29) til stede.

Fra administrasjonen møtte:

Navn

Rådmann Leif Vidar Olsen, ass. rådmann Elisabeth Paulsen, kommunalsjef Arve Paulsen, kommunalsjef Geir Nesse, kommunalsjef Violet Karoliussen personalsjef Trude Klaussen, næringssjef Odd Børge Pedersen, sjef Plan- og utvikling Odd Edvardsen, kommuneadvokat Cathrine Leistad og skolefaglig ansvarlig Christer Ringheim

Fra Kontrollutvalget møtte leder Jon E. Hansen.

Underskrift:

Marianne Sivertsen Næss
Varaordfører

Lena Røbekk
Administrasjonskonsulent

Saksliste

Saksnr	Innhold
PS 26/15	Innspill høring NOU 2014:16-Sjømatindustrien
PS 27/15	Høring - forslag til endringer i alkoholloven
PS 28/15	Kontrollutvalgets årsmelding 2014
PS 29/15	Rekruttering og kompetansebygging
PS 30/15	Kvalitetsmelding Hammerfestskolen 2014
PS 31/15	Fratreden. Nyvalg. Styreleder i Hammerfest Eiendom KF
PS 32/15	Oversendelsesforslag: Interpellasjon- Nei til utvidet adgang til midlertidige ansettelse

PS 33/15	Referatsaker
PS 34/15	Godkjenning av protokoller
Tilleggssak	
PS 35/15	Boligsoneparkering - vurdering av parkeringsavtaler og avgift.

Innkalling – godkjent.

Sakslista/dagsorden – godkjent.

Referatsak 15/3 ble overført til sakskartet og får saksnummer 35/15

I ordfører Alf E. Jakobsens fravær fremmet fungerende ordfører Marianne Sivertsen Næss et forslag om å velge Berit Hågensen (AP) som settevaraordfører – godkjent.

PS 26/15 Innspill høring NOU 2014:16-Sjømatindustrien

Rådmannens forslag til vedtak:

Innspill høring NOU 2014:16-Sjømatindustrien

1 Sjømatnæringa er svært viktig for fremtidig samfunns- og næringsutvikling i Hammerfest Kommune. Hammerfest kommune er opptatt av at fiskeriressursene anvendes på en måte som bidrar til optimal verdiskapning gjennom hele verdikjeden. Prinsippet om at fiskeressursene tilhører fellesskapet må stå fast, og at det i forvaltningen av fiskeriressursene fortsatt skal legges avgjørende vekt på å sikre sysselsetning og bosetting i kystsamfunnene.

2 Hammerfest kommune mener at Norges Arktiske Universitet (UIT) skal være den naturlige prioriterte institusjonen for en slik satsning.

3 Hammerfest kommune støtter utvalgets forslag om å styrke dedikerte forskningsprogrammer der sjømatindustrien, leverandører og forskningsmiljøene deltar, og som skal finansieres gjennom Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), Norges Forskningsråd (NFR) og Innovasjon Norge sammen med private aktører.

4 Hammerfest kommune vil også anbefale at FHF får en mer sentral rolle i å utforme relevante forskningsprogrammer og tilføres ekstra ressurser fra det offentlige. På den måten får de kapasitet til å utforme, finansiere og følge opp forskningsprogrammer slik som anbefalt av utvalget.

5 Hammerfest kommune støtter utvalgets anbefaling om bedre overvåking og kontroll, gjerne med andre metoder som økt IKT bruk. Samtidig er det viktig at aktørene i sjømatindustrien involveres i utarbeidelse av slike kontrollmetoder slik at den oppfyller sin hensikt uten å introdusere ytterligere belastninger på næringen. Hammerfest kommune er enig i utvalgets konklusjon om at det for fiskerinæringen som helhet ikke oppfattes som et stort problem at det feil-rapporteres, men for interesser utenfor det internøkonomiske ved enkelte landinger av fisk vil det potensielt være et stort problem. Gjennom rapporteringssystemet skal etterlevelse eller omgåelse av kvoterelaterte plikter oppfanges, dersom det mer eller mindre systematisk feilrapporteres vil hele eller deler av det pliktrealterte forvaltningssystemet undergraves.

6 Hammerfest kommune er enig med utvalgets innspill om at reglene praktiseres likt og tilsynsmyndighetenes kontrollinnsats samordnes og tilrettelegges bedre overfor industrien,

blant annet for å lette de administrative belastningene som slike kontroller kan medføre. Samtidig bør kontrollatens servicefunksjoner også tilrettelegges for sjømatindustriens behov som for eksempel adgang til nødvendige eksportdokumenter og tollpapirer utenom vanlig kontortid og i helgene.

7 Hammerfest kommune finner det videre oppsiktsvekkende at man i NOU-en tar til ordet for at løsningen for å øke lønnsomheten i landbasert fiskeindustri (sjømatproduksjon) er gjennom en fristilling av de forpliktelser som fulgte med deltageradgang til en lukket ressurs.

8 Hammerfest kommune ser ingen gode grunner til å endre på dagens ordninger på fartøyutforming og fangstteknologier. Samtidig må en være åpen på at nye innovasjoner og teknologier åpner for endringer. Dette kan også føre til at man i større grad bør satse på en effektiv og god kystflåte som bringer råstoffet til land enn havfiskeflåten som tenderer til å satse på fryst.

9 Hammerfest kommune ser i dag ikke gode grunner til å oppheve dagens strukturkvoteordninger og kvotetak for fartøyer. Disse bidrar i hovedsak både til å ivareta en differensiert flåte og opprettholde en desentralisert fiskeriindustri. Det er heller ikke gitt at dagens kvoteordninger er det største hinderet for fleksibiliteten, innovasjonsevnen og lønnsomheten. Samtidig vil det være riktig og jevnlig evaluere effekten av kvoteordninger over tid for å kunne balansere lønnsomhet i flåte og industri, samt samfunnsmessige behov.

10 Hammerfest kommune vil bemerke at mens den samlede effekten på verdiskaping ved fjerning av deltakerloven er høyst usikker, vil en slik fjerning introdusere risiko for å svekke norske interesser og styring av viktige nasjonale naturressurser. Dette kan også bidra til å forrykke balansen i hele den norske argumentasjonen omkring nasjonalitetskrav, utenlands eierskap og fri flyt av kapital.

Utvalget argumenterer også for å gi muligheter til å organisere seg som vertikalt integrerte verdikjeder. At denne formen for økonomisk organisering er den beste til enhver tid er usikkert, men at denne formen for integrering er med på å styrke grunnlaget for leveranser til landindustrien er høyst sannsynlig. Det er heller ikke noen store begrensninger for å finne samhandlingsmodeller mellom flåteleddet og andre ledd i verdikjeden, dersom det er ønskelig, og sjømatindustrien kan delta med inntil 49,9 % i flåteleddet. I noen tilfeller er det også gitt dispensasjoner fra disse kravene. Dette er noe man er godt kjent med i Hammerfest der man opprettet selskaper med vertikal integrasjoner og trålkonsesjoner med plikter (nærmere omtalt i pkt. III). I ettertid er disse selskapene desintegreert med omlegging av fangstleddet fra å levere fersk til foredlingsleddet dominerende fryst råstoff.

Hammerfest Kommune vil på bakgrunn av dette gå sterkt imot en endring av deltakerloven som foreslått i denne utredningen.

11 Hammerfest kommune er sterkt imot et bortfall eller oppmykning av leverings-/tilbudsplikt samt aktivitets- og bearbeidingsplikt uten videre, men støtter forslaget fra utvalget om en kommisjon som kan bidra til å finne frem til samfunnsmessig forsvarlig løsning på saken som ivaretar alle parter og ikke minst kommunene og lokalsamfunn langs kysten.

12 Hammerfest kommune støtter utvalgets mindretall ut i fra at det ikke kan påvises tilstrekkelige negative effekter for dagens organisering samt det faktum at den nye loven først trådte i kraft i januar 2014 og dermed ikke har fått virke i tilstrekkelig tid.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Innspill høring NOU 2014:16-Sjømatindustrien

1 Sjømatnæringa er svært viktig for fremtidig samfunns- og næringsutvikling i Hammerfest Kommune. Hammerfest kommune er opptatt av at fiskeriressursene anvendes på en måte som bidrar til optimal verdiskapning gjennom hele verdikjeden. Prinsippet om at fiskeressursene tilhører fellesskapet må stå fast, og at det i forvaltningen av fiskeriressursene fortsatt skal legges avgjørende vekt på å sikre sysselsetning og bosetting i kystsamfunnene.

2 Hammerfest kommune mener at Norges Arktiske Universitet (UIT) skal være den naturlige prioriterte institusjonen for en slik satsning.

3 Hammerfest kommune støtter utvalgets forslag om å styrke dedikerte forskningsprogrammer der sjømatindustrien, leverandører og forskningsmiljøene deltar, og som skal finansieres gjennom Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), Norges Forskningsråd (NFR) og Innovasjon Norge sammen med private aktører.

4 Hammerfest kommune vil også anbefale at FHF får en mer sentral rolle i å utforme relevante forskningsprogrammer og tilføres ekstra ressurser fra det offentlige. På den måten får de kapasitet til å utforme, finansiere og følge opp forskningsprogrammer slik som anbefalt av utvalget.

5 Hammerfest kommune støtter utvalgets anbefaling om bedre overvåking og kontroll, gjerne med andre metoder som økt IKT bruk. Samtidig er det viktig at aktørene i sjømatindustrien involveres i utarbeidelse av slike kontrollmetoder slik at den oppfyller sin hensikt uten å introdusere ytterligere belastninger på næringen. Hammerfest kommune er enig i utvalgets konklusjon om at det for fiskerinæringen som helhet ikke oppfattes som et stort problem at det feil-rapporteres, men for interesser utenfor det internøkonomiske ved enkelte landinger av fisk vil det potensielt være et stort problem. Gjennom rapporteringssystemet skal etterlevelse eller omgåelse av kvoterelaterte plikter oppfanges, dersom det mer eller mindre systematisk feilrapporteres vil hele eller deler av det pliktrealterte forvaltningssystemet undergraves.

6 Hammerfest kommune er enig med utvalgets innspill om at reglene praktiseres likt og tilsynsmyndighetenes kontrollinnsats samordnes og tilrettelegges bedre overfor industrien, blant annet for å lette de administrative belastningene som slike kontroller kan medføre. Samtidig bør kontrolletatenes servicefunksjoner også tilrettelegges for sjømatindustriens behov som for eksempel adgang til nødvendige eksportdokumenter og tollpapirer utenom vanlig kontortid og i helgene.

7 Hammerfest kommune finner det videre oppsiktsvekkende at man i NOU-en tar til ordet for at løsningen for å øke lønnsomheten i landbasert fiskeindustri (sjømatproduksjon) er gjennom en fristilling av de forpliktelser som fulgte med deltageradgang til en lukket ressurs.

8 Hammerfest kommune ser ingen gode grunner til å endre på dagens ordninger på fartøyutforming og fangstteknologier. Samtidig må en være åpen på at nye innovasjoner og teknologier åpner for endringer. Dette kan også føre til at man i større grad bør satse på en effektiv og god kystflåte som bringer råstoffet til land enn havfiskeflåten som tenderer til å satse på fryst.

9 Hammerfest kommune ser i dag ikke gode grunner til å oppheve dagens strukturkvoteordninger og kvotetak for fartøyer. Disse bidrar i hovedsak både til å ivareta en differensiert flåte og opprettholde en desentralisert fiskeriindustri. Det er heller ikke gitt at dagens kvoteordninger er det største hinderet for fleksibiliteten, innovasjonsevnen og lønnsomheten. Samtidig vil det være riktig og jevnlig evaluere effekten av kvoteordninger over tid for å kunne balansere lønnsomhet i flåte og industri, samt samfunnsmessige behov.

10 Hammerfest kommune vil bemerke at mens den samlede effekten på verdiskaping ved fjerning av deltakerloven er høyst usikker, vil en slik fjerning introdusere risiko for å svekke norske interesser og styring av viktige nasjonale naturressurser. Dette kan også bidra til å forrykke balansen i hele den norske argumentasjonen omkring nasjonalitetskrav, utenlands eierskap og fri flyt av kapital.

Utvalget argumenterer også for å gi muligheter til å organisere seg som vertikalt integrerte verdikjeder. At denne formen for økonomisk organisering er den beste til enhver tid er usikkert, men at denne formen for integrering er med på å styrke grunnlaget for leveranser til landindustrien er høyst sannsynlig. Det er heller ikke noen store begrensninger for å finne samhandlingsmodeller mellom flåteleddet og andre ledd i verdikjeden, dersom det er ønskelig, og sjømatindustrien kan delta med inntil 49,9 % i flåteleddet. I noen tilfeller er det også gitt dispensasjoner fra disse kravene. Dette er noe man er godt kjent med i Hammerfest der man opprettet selskaper med vertikal integrasjoner og trålkonsesjoner med plikter (nærmere omtalt i pkt. III). I ettertid er disse selskapene desintegrert med omlegging av fangstleddet fra å levere fersk til foredlingsleddet dominerende fryst råstoff.

Hammerfest Kommune vil på bakgrunn av dette gå sterkt imot en endring av deltakerloven som foreslått i denne utredningen.

11 Hammerfest kommune er sterkt imot et bortfall eller oppmykning av leverings-/tilbudspunkt samt aktivitets- og bearbeidingsplikt uten videre, men støtter forslaget fra utvalget om en kommisjon som kan bidra til å finne frem til samfunnsmessig forsvarlig løsning på saken som ivaretar alle parter og ikke minst kommunene og lokalsamfunn langs kysten.

12 Hammerfest kommune støtter utvalgets mindretall ut i fra at det ikke kan påvises tilstrekkelige negative effekter for dagens organisering samt det faktum at den nye loven først trådte i kraft i januar 2014 og dermed ikke har fått virke i tilstrekkelig tid.

Saksprotokoll i Formannskapet - 26.03.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Innspill høring NOU 2014:16-Sjømatindustrien

1 Sjømatnæringa er svært viktig for fremtidig samfunns- og næringsutvikling i Hammerfest Kommune. Hammerfest kommune er opptatt av at fiskeriressursene anvendes på en måte som bidrar til optimal verdiskapning gjennom hele verdikjeden. Prinsippet om at fiskeressursene tilhører fellesskapet må stå fast, og at det i forvaltningen av fiskeriressursene fortsatt skal legges avgjørende vekt på å sikre sysselsetning og bosetting i kystsamfunnene.

2 Hammerfest kommune mener at Norges Arktiske Universitet (UIT) skal være den naturlige prioriterte institusjonen for en slik satsning.

3 Hammerfest kommune støtter utvalgets forslag om å styrke dedikerte forskningsprogrammer der sjømatindustrien, leverandører og forskningsmiljøene deltar, og som skal finansieres gjennom Fiskeri- og havbruksnærings forskningsfond (FHF), Norges Forskningsråd (NFR) og Innovasjon Norge sammen med private aktører.

4 Hammerfest kommune vil også anbefale at FHF får en mer sentral rolle i å utforme relevante forskningsprogrammer og tilføres ekstra ressurser fra det offentlige. På den måten får de kapasitet til å utforme, finansiere og følge opp forskningsprogrammer slik som anbefalt av utvalget.

5 Hammerfest kommune støtter utvalgets anbefaling om bedre overvåking og kontroll, gjerne med andre metoder som økt IKT bruk. Samtidig er det viktig at aktørene i sjømatindustrien involveres i utarbeidelse av slike kontrollmetoder slik at den oppfyller sin hensikt uten å introdusere ytterligere belastninger på næringen. Hammerfest kommune er enig i utvalgets konklusjon om at det for fiskerinæringen som helhet ikke oppfattes som et stort problem at det feil-rapporteres, men for interesser utenfor det internøkonomiske ved enkelte landinger av fisk vil det potensielt være et stort problem. Gjennom rapporteringssystemet skal etterlevelse eller omgåelse av kvoterelaterte plikter oppfanges, dersom det mer eller mindre systematisk feilrapporteres vil hele eller deler av det pliktrealterte forvaltningssystemet undergraves.

6 Hammerfest kommune er enig med utvalgets innspill om at reglene praktiseres likt og tilsynsmyndighetenes kontrollinnsats samordnes og tilrettelegges bedre overfor industrien, blant annet for å lette de administrative belastningene som slike kontroller kan medføre. Samtidig bør kontrollatens servicefunksjoner også tilrettelegges for sjømatindustriens behov som for eksempel adgang til nødvendige eksportdokumenter og tollpapirer utenom vanlig kontortid og i helgene.

7 Hammerfest kommune finner det videre oppsiktsvekkende at man i NOU-en tar til ordet for at løsningen for å øke lønnsomheten i landbasert fiskeindustri (sjømatproduksjon) er gjennom en fristilling av de forpliktelser som fulgte med deltageradgang til en lukket ressurs.

8 Hammerfest kommune ser ingen gode grunner til å endre på dagens ordninger på fartøyutforming og fangstteknologier. Samtidig må en være åpen på at nye innovasjoner og teknologier åpner for endringer. Dette kan også føre til at man i større grad bør satse på en

effektiv og god kystflåte som bringer råstoffet til land enn havfiskeflåten som tenderer til å satse på fryst.

9 Hammerfest kommune ser i dag ikke gode grunner til å oppheve dagens strukturkvoteordninger og kvotetak for fartøyer. Disse bidrar i hovedsak både til å ivareta en differensiert flåte og opprettholde en desentralisert fiskeriindustri. Det er heller ikke gitt at dagens kvoteordninger er det største hinderet for fleksibiliteten, innovasjonsevnen og lønnsomheten. Samtidig vil det være riktig og jevnlig evaluere effekten av kvoteordninger over tid for å kunne balansere lønnsomhet i flåte og industri, samt samfunnsmessige behov.

10 Hammerfest kommune vil bemerke at mens den samlede effekten på verdiskaping ved fjerning av deltakerloven er høyst usikker, vil en slik fjerning introdusere risiko for å svekke norske interesser og styring av viktige nasjonale naturressurser. Dette kan også bidra til å forrykke balansen i hele den norske argumentasjonen omkring nasjonalitetskrav, utenlands eierskap og fri flyt av kapital.

Utvalget argumenterer også for å gi muligheter til å organisere seg som vertikalt integrerte verdikjeder. At denne formen for økonomisk organisering er den beste til enhver tid er usikkert, men at denne formen for integrering er med på å styrke grunnlaget for leveranser til landindustrien er høyst sannsynlig. Det er heller ikke noen store begrensninger for å finne samhandlingsmodeller mellom flåteleddet og andre ledd i verdikjeden, dersom det er ønskelig, og sjømatindustrien kan delta med inntil 49,9 % i flåteleddet. I noen tilfeller er det også gitt dispensasjoner fra disse kravene. Dette er noe man er godt kjent med i Hammerfest der man opprettet selskaper med vertikal integrasjoner og trålkonsesjoner med plikter (nærmere omtalt i pkt. III). I ettertid er disse selskapene desintegrert med omlegging av fangstleddet fra å levere fersk til foredlingsleddet dominerende fryst råstoff.

Hammerfest Kommune vil på bakgrunn av dette gå sterkt imot en endring av deltakerloven som foreslått i denne utredningen.

11 Hammerfest kommune er sterkt imot et bortfall eller oppmykning av leverings-/tilbudspunkt samt aktivitets- og bearbeidingsplikt uten videre, men støtter forslaget fra utvalget om en kommisjon som kan bidra til å finne frem til samfunnsmessig forsvarlig løsning på saken som ivaretar alle parter og ikke minst kommunene og lokalsamfunn langs kysten.

12 Hammerfest kommune støtter utvalgets mindretall ut i fra at det ikke kan påvises tilstrekkelige negative effekter for dagens organisering samt det faktum at den nye loven først trådte i kraft i januar 2014 og dermed ikke har fått virke i tilstrekkelig tid.

PS 27/15 Høring - forslag til endringer i alkoholloven

Rådmannens forslag til vedtak:

Hammerfest Kommune avgir med dette følgende høringsuttalelse til de foreslåtte endringene i alkoholloven:

Vurdering av forslag til endring i alkoholloven § 1-6

Adgangen til å gjøre bevillinger løpende

Departementet har oppstilt to alternative forslag til endringer i alkoholloven § 1-6. Etter det første alternativet er hovedregelen som i dag, at bevillingene opphører etter en bestemt tidsperiode, for tiden senest 30. juni året etter nytt kommunestyre har tiltrådt. Det er likevel en mulighet å vedta at alle eller enkelte bevillinger skal løpe videre etter denne perioden. Etter det

andre alternativet er utgangspunktet motsatt, der alle bevillinger i utgangspunktet løper videre med mindre kommunestyret bestemmer at alle eller enkelte bevillinger skal fornyes.

I høringsnotatet punkt 2.4 går departementet gjennom flere argumenter både for og mot å oppheve tidsbegrensningen. Det påpekes likevel at hvor mye ressurser som går med til fornyelse av skjenkebevillinger er ulikt fra kommune til kommune.

Det antas at den politiske styringen med skjenkebevillingene vil kunne bli svekket dersom man vedtar å oppheve tidsbegrensningen. En oppheving av tidsbegrensningen vil i praksis binde neste kommunestyre, slik at kommunens alkoholpolitikk blir mindre dynamisk. Dette skyldes at det generelt sett skal mer til for å gi noen en bevilling enn å frata noen en bevilling de allerede har. Det nye kommunestyret må dermed først vedta at alle skjenkebevillinger skal fornyes, og slik sette seg selv i posisjon til å kunne endre alkoholpolitikken.

Dersom bevilling allerede er gitt, skal det mer til for å inndra bevillingen enn å avslå en søknad om bevilling. Dette på grunn av at inndragning av en gitt bevilling er et større inngrep overfor parten enn et avslag på søknad om bevilling. Forhold knyttet til vandel, skatterestanser eller tidligere praktisering av skjenkebevilling som ligger i grenseland ved vurderingen av om bevilling skal gis, vil derfor i større grad spille en rolle ved fornyelse av bevilling enn i forbindelse med inndragning. Løpende bevillinger vil kunne føre til at terskelen for å la slike forhold innvirke på bevillingen blir høyere.

Departementet antar at de fleste kommunene i dag fornyer bevillingene etter søknad. Det fremgår også av høringsnotatet at de fleste bevillinger som nektes, nektes på grunn av forhold knyttet til vandel. For å avdekke forhold knyttet til vandel, kan det være en fordel at skjenkebevillingene jevnlig må fornyes da det foretas en vandelssjekk i den forbindelse. Samtidig skal vandelskravet til enhver tid være oppfylt. Kommunene kan selv gjøre grep for å avdekke om vandelskravet er oppfylt, eksempelvis ved rutiner på årlig innhenting av vandelsuttalelser. Det påpekes at slike rutiner også vil være ressurskrevende for kommunene og for de instansene kommunene innhenter uttalelser fra.

Dersom tidsbegrensningen på kommunale bevillinger kan oppheves, bes det om at departementet vurderer om det bør inntas i alkoholloven § 1-6 at også rene alkoholpolitiske betraktninger kan føre til inndragning av skjenkebevillinger. Dette selv om kommunene også har mulighet til å bestemme at bevillingene skal fornyes. Dette er modellen som er benyttet for de statlige bevillingene på grunn av at det er løpende bevillinger. Dersom de kommunale bevillingene kan gjøres løpende etter alternativ 1 eller 2, så gjør de samme hensynene seg gjeldende som for statlige bevillinger, også om kommunen kan beslutte fornyelse av bevillingene. En bestemmelse om at alkoholpolitiske betraktninger alene skal kunne føre til inndragning av løpende bevillinger vil gi bedre sammenheng i loven, samt styrke den politiske styringen av den lokale alkoholpolitikken.

Hammerfest kommune er enig i at fornying av alle bevillinger hvert 4. år i noen tilfeller kan fremstå som unødvendig ressursbruk. Begge alternativer gir en mulighet til å vedta at bevillinger, enten bare noen eller alle, skal løpe videre. Alternativene er dermed også tilpasset større kommuner, som kan ha et betydelig omfang på de kommunale bevillingene. Dette gir kommunene en mulighet til å benytte ressurser på fornying av de typene bevillinger som kommunene selv oppfatter trenger en større grad av oppfølging.

Det bør fremstå som et utgangspunkt at kommunene selv aktivt må velge å gjøre bevillingene løpende. Overgangen til løpende bevillinger vil kunne skje mer gradvis da kommunene som følge av alternativ 1 vil ha ubegrenset tid til å vurdere om noen bevillinger skal være løpende,

og eventuelt foreta en gruppering av bevillinger som skal gjøres løpende. Det antas dermed at kommunene etter alternativ 1 lettere vil kunne gjøre de nødvendige vurderingene av om bevillingene skal gjøres løpende eller ikke, enn etter alternativt 2 der alle bevillingene i utgangspunktet vil bli løpende med mindre kommunen bestemmer noe annet. Alternativ 1 fremstår på bakgrunn av dette som det beste alternativet.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å innføre en mulighet for løpende kommunale bevillinger etter alternativ 1. Hammerfest kommune støtter også at de foreslåtte endringene skal gjelde alle tre bevillingstyper: salgsbevilling til Vinmonopolet, salgsbevilling til dagligvarebutikker og skjenkebevillinger.

Adgang til å sette vilkår for en tidligere gitt bevilling

Departementet foreslår at vilkårene for en allerede gitt bevilling skal kunne endres eller at nye vilkår skal kunne settes, uten at bevillingen dermed må fornyes.

Departementet nevner at det er en videre adgang til å sette vilkår ved innvilgelse av bevillingen enn det er for endring av en allerede gitt bevilling. Departementet skriver i høringsnotatet at vilkår uansett kan settes ved fornyelse, og at det ikke er hensiktsmessig å fremtvinge en fornyelse av bevillingen for å kunne sette nye vilkår eller endre eksisterende vilkår. Departementet uttrykker at det må være like vid adgang til å sette vilkår i ettertid som det er til å sette vilkår ved en fornyelse, og at vilkårene som settes i ettertid ikke er begrenset til vilkår som kan settes etter forvaltningsloven § 35 (om omgjøring av vedtak uten klage).

Etterfølgende fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er å regne som en omgjøring av enkeltvedtak, og er et nytt enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 bokstav b jf. bokstav a. Slik omgjøring kan som utgangspunkt bare skje i den utstrekning forvaltningsloven § 35 hjemler det. Det vil hovedsakelig alltid være anledning til en endring av vilkårene til gunst for bevillingshaver, men forvaltningsloven § 35 setter snevre grenser for omgjøring til skade for en part. Det er uklart ut fra høringsnotatet hvordan departementet har kommet frem til at forvaltningsloven § 35 ikke skal innebære noen begrensning på adgangen til endrede/nye vilkår for en eksisterende bevilling. Det bemerkes at den foreslåtte endringen bryter med forvaltningsrettslig tradisjon om at vilkår for tillatelser og bevillinger normalt må settes i forbindelse med vedtaket, og ikke på et senere tidspunkt. Dersom endringen vedtas, bør det presiseres i lovteksten at forvaltningsloven § 35 ikke får anvendelse ved etterfølgende endring av vilkår for bevillinger etter alkoholloven.

Som følge av at fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er enkeltvedtak, medfører det at saksbehandlingen må følge forvaltningslovens regler og forvaltningsrettslige prinsipper. Det innebærer at det må være en forsvarlig saksbehandlingsprosess. Når vilkår for en gitt bevilling er tenkt endret, følger det av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper at bevillingshaver skal ha mulighet til kontradiksjon. Dette av hensyn til at avgjørelser skal være korrekte, og at parten kan bidra til sakens opplysning. En endring av vilkårene i en bevilling må dermed varsles til parten før endelig avgjørelse tas, slik at parten får anledning til å uttale seg om saken. Dette innebærer en ressursbruk som ikke er like aktuell etter dagens ordning.

Videre er det klart at en endring eller fastsetting av vilkår i en gitt bevilling må forankres politisk gjennom at de samme organene som behandler skjenkebevillinger, også må avgjøre hvilke vilkår som eventuelt skal settes for en skjenkebevilling. Det anses at en saksbehandler ikke vil kunne gjøre endringer på et politisk vedtak om å gi skjenkebevilling gjennom å sette vilkår som ikke er belyst i den politiske behandlingen av saken. Endring av vilkår for en allerede gitt tillatelse innebærer dermed politisk behandling.

På bakgrunn av det ovennevnte anses det at å sette nye vilkår for en løpende bevilling i praksis må gjennomgå mye av den samme behandlingen som ved en fornyelse av skjenkebevillingen. Høringsinstansene for bevillinger, politiet, skatte- og avgiftsmyndighetene og sosialtjenesten, vil kunne bli spart for arbeid med vandelssjekk ved endring av vilkår i stedet for fornyelse av bevillingen. Samtidig er det klart at det i alle tilfeller bør foretas en jevnlig sjekk av vandel for de kommunale bevillingene. I lys av dette, er det noe uklart om det vil være en reell ressursbesparelse dersom det gis en utvidet adgang til endrede/nye vilkår for en allerede gitt bevilling etter alkoholloven.

Det påpekes også at prinsippet om likebehandling må gjelde ved endringer i vilkårene for gitte bevillinger. Det innebærer at å endre vilkårene for én bevillingshaver uten å samtidig endre vilkårene for de øvrige bevillingshaverne, ofte vil være avskåret av hensyn til likebehandling. En endring av vilkår for en bevilling vil dermed kunne bli omfattende, da det antas at flere av bevillingene må gjennomgå den samme endringen.

Det stilles spørsmål ved om det er en praktisk utfordring i dag at kommunene ikke kan endre vilkår for en allerede gitt bevilling. Det er uklart hva slags typer vilkår departementet ser for seg, derunder er det uklart om det er tenkt at etterfølgende vilkår skal kunne benyttes som en form for sanksjon mot bevillingshaver. Vilkår som ønskes satt som følge av brudd på bevillingen, bærer preg av sanksjoner mot bevillingshaver. Dette kan eksempelvis tenkes i en situasjon der bevillingshaver har gjentatte brudd på bevillingen, og kommunen dermed ønsker å stille krav om bruk av dørvakter, krav til aldersgrense, eller andre vilkår for å hindre fremtidige brudd på bevillingen. Det bes vurdert om kommunene bør få en viss anledning til å stille relevante vilkår i forbindelse med brudd på bevillingen som et alternativ til inndragning av skjenkebevilling, da et etterfølgende vilkår vanligvis er en mindre inngripende sanksjon enn å få inndratt hele bevillingen. I disse tilfellene vil det også være adgang til å endre vilkårene for én bevillingshaver uten samtidig endring for andre bevillingshavere, da endring kun for den ene bevillingshaveren er saklig begrunnet i praktiseringen av skjenkebevillingen. Det påpekes at det er uheldig å kamouflere sanksjoner som følge av brudd på bevilling som kun endrede vilkår. Sanksjoner bør fremstå nettopp som sanksjoner. Dersom anledningen til å endre vilkår for en gitt bevilling er tenkt som en alternativ sanksjonsform, bør dette fremkomme tydelig av lovteksten.

I forbindelse med forslaget om utvidet adgang til å sette vilkår for en allerede gitt bevilling, vises det i høringsnotatet til endrede åpningstider i kommunen, eller nye krav til konsepter i et område som eksempler på tilfeller der kommunene kan ha behov for å endre vilkårene for bevillingene i ettertid. Hammerfest kommunene er enig i at det vil være en fordel å kunne foreta slike endringer for en gitt bevilling uten at det kreves fornyelse, da de nevnte eksemplene bærer mer preg av korrigeringer av bevillingene enn av egentlige vilkår. Imidlertid antas det at kommunene kan forbeholde seg retten til noen slike endringer i dag ved at bevillingsvedtaket viser til de til en hver tid gjeldende alkoholpolitiske retningslinjene. Det stilles spørsmål ved om det vil være mer hensiktsmessig dersom lovteksten nevner noen typer situasjoner der vilkårene kan endres eller fastsettes i ettertid, men at det ikke gis noen alminnelig adgang til å endre vilkårene for en bevilling i ettertid.

Det kan fremstå som uforutsigbart for parten at kommunen skal kunne sette nye vilkår for en allerede gitt bevilling. Det gir et usikkerhetsmoment hos bevillingshaver at bevillingen kan endres. Per i dag er bevillingene tidsbegrensede, og må fornyes. Fornyelsen innebærer at søknaden om bevilling kan bli avslått, eller at det kan stilles vilkår som ikke var der i den forrige bevillingen. Samtidig ligger det et vern for bevillingshaver i at bevillingen bare fornyes på bestemte tidspunkter. Hvis kommunene gis adgang til å endre vilkår for en løpende bevilling, vil usikkerheten være konstant: en endring av vilkårene vil kunne skje når som helst.

Hammerfest kommune er av den oppfatning at den foreslåtte ordningen innebærer usikkerhet og uforutsigbarhet for parten, og at en adgang til å sette vilkår for allerede gitte tillatelser innebærer nær like mye saksbehandling og ressursbruk som ved en fornyelse av bevillingen.

Hammerfest kommune ber derfor om at forslaget revurderes.

Anledning til fornyelse for enkelte bevillinger

Begge forslagene stiller opp en mulighet for kommunestyret til å differensiere mellom ulike bevillinger og dermed beslutte at enkelte bevillinger enten skal løpe videre, eller at de må fornyes.

I høringsnotatet påpekes det at det må være likebehandling i disse sakene, og at det må være objektive kriterier som benyttes for å skille mellom bevillingene. Det bes om at de momentene departementet viser til, vurderes inntatt i alkoholloven som en ikke uttømmende liste over momenter som kan vurderes. Dette for økt fokus på likebehandling i bevillingsaker.

Anledningen til å kunne velge fornyelse for noen bevillinger, og at noen bevillinger skal løpe videre, gir en fleksibilitet for kommunene. Forslaget gjør at kommunene kan bruke ressurser på fornyelse av de typene bevillingene som erfaringsmessig krever tettere oppfølging, mens andre bevillinger kan løpe videre.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å kunne differensiere mellom bevillingene, og dermed velge fornyelse for bare noen av bevillingene.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen - enstemmig vedtatt

Vedtak

Hammerfest Kommune avgir med dette følgende høringsuttalelse til de foreslåtte endringene i alkoholloven:

Vurdering av forslag til endring i alkoholloven § 1-6

Adgangen til å gjøre bevillinger løpende

Departementet har oppstilt to alternative forslag til endringer i alkoholloven § 1-6. Etter det første alternativet er hovedregelen som i dag, at bevillingene opphører etter en bestemt tidsperiode, for tiden senest 30. juni året etter nytt kommunestyre har tiltrådt. Det er likevel en mulighet å vedta at alle eller enkelte bevillinger skal løpe videre etter denne perioden. Etter det andre alternativet er utgangspunktet motsatt, der alle bevillinger i utgangspunktet løper videre med mindre kommunestyret bestemmer at alle eller enkelte bevillinger skal fornyes.

I høringsnotatet punkt 2.4 går departementet gjennom flere argumenter både for og mot å oppheve tidsbegrensningen. Det påpekes likevel at hvor mye ressurser som går med til fornyelse av skjenkebevillinger er ulikt fra kommune til kommune.

Det antas at den politiske styringen med skjenkebevillingene vil kunne bli svekket dersom man vedtar å oppheve tidsbegrensningen. En oppheving av tidsbegrensningen vil i praksis binde neste kommunestyre, slik at kommunens alkoholpolitikk blir mindre dynamisk. Dette skyldes at det generelt sett skal mer til for å gi noen en bevilling enn å frata noen en bevilling de allerede har. Det nye kommunestyret må dermed først vedta at alle skjenkebevillinger skal fornyes, og slik sette seg selv i posisjon til å kunne endre alkoholpolitikken.

Dersom bevilling allerede er gitt, skal det mer til for å inndra bevillingen enn å avslå en søknad om bevilling. Dette på grunn av at inndragning av en gitt bevilling er et større inngrep overfor parten enn et avslag på søknad om bevilling. Forhold knyttet til vandel, skatterestanser eller tidligere praktisering av skjenkebevilling som ligger i grenseland ved vurderingen av om bevilling skal gis, vil derfor i større grad spille en rolle ved fornyelse av bevilling enn i forbindelse med inndragning. Løpende bevillinger vil kunne føre til at terskelen for å la slike forhold innvirke på bevillingen blir høyere.

Departementet antar at de fleste kommunene i dag fornyer bevillingene etter søknad. Det fremgår også av høringsnotatet at de fleste bevillinger som nektes, nektes på grunn av forhold knyttet til vandel. For å avdekke forhold knyttet til vandel, kan det være en fordel at skjenkebevillingene jevnlig må fornyes da det foretas en vandelssjekk i den forbindelse. Samtidig skal vandelskravet til enhver tid være oppfylt. Kommunene kan selv gjøre grep for å avdekke om vandelskravet er oppfylt, eksempelvis ved rutiner på årlig innhenting av vandelsuttalelser. Det påpekes at slike rutiner også vil være ressurskrevende for kommunene og for de instansene kommunene innhenter uttalelser fra.

Dersom tidsbegrensningen på kommunale bevillinger kan oppheves, bes det om at departementet vurderer om det bør inntas i alkoholloven § 1-6 at også rene alkoholpolitiske betraktninger kan føre til inndragning av skjenkebevillinger. Dette selv om kommunene også har mulighet til å bestemme at bevillingene skal fornyes. Dette er modellen som er benyttet for de statlige bevillingene på grunn av at det er løpende bevillinger. Dersom de kommunale bevillingene kan gjøres løpende etter alternativ 1 eller 2, så gjør de samme hensynene seg gjeldende som for statlige bevillinger, også om kommunen kan beslutte fornyelse av bevillingene. En bestemmelse om at alkoholpolitiske betraktninger alene skal kunne føre til inndragning av løpende bevillinger vil gi bedre sammenheng i loven, samt styrke den politiske styringen av den lokale alkoholpolitikken.

Hammerfest kommune er enig i at fornying av alle bevillinger hvert 4. år i noen tilfeller kan fremstå som unødvendig ressursbruk. Begge alternativer gir en mulighet til å vedta at bevillinger, enten bare noen eller alle, skal løpe videre. Alternativene er dermed også tilpasset større kommuner, som kan ha et betydelig omfang på de kommunale bevillingene. Dette gir kommunene en mulighet til å benytte ressurser på fornying av de typene bevillinger som kommunene selv oppfatter trenger en større grad av oppfølging.

Det bør fremstå som et utgangspunkt at kommunene selv aktivt må velge å gjøre bevillingene løpende. Overgangen til løpende bevillinger vil kunne skje mer gradvis da kommunene som følge av alternativ 1 vil ha ubegrenset tid til å vurdere om noen bevillinger skal være løpende, og eventuelt foreta en gruppering av bevillinger som skal gjøres løpende. Det antas dermed at kommunene etter alternativ 1 lettere vil kunne gjøre de nødvendige vurderingene av om bevillingene skal gjøres løpende eller ikke, enn etter alternativt 2 der alle bevillingene i

utgangspunktet vil bli løpende med mindre kommunen bestemmer noe annet. Alternativ 1 fremstår på bakgrunn av dette som det beste alternativet.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å innføre en mulighet for løpende kommunale bevillinger etter alternativ 1. Hammerfest kommune støtter også at de foreslåtte endringene skal gjelde alle tre bevilgingstyper: salgsbevilging til Vinmonopolet, salgsbevilging til dagligvarebutikker og skjenkebevillinger.

Adgang til å sette vilkår for en tidligere gitt bevilging

Departementet foreslår at vilkårene for en allerede gitt bevilging skal kunne endres eller at nye vilkår skal kunne settes, uten at bevilgingen dermed må fornyes.

Departementet nevner at det er en videre adgang til å sette vilkår ved innvilgelse av bevilgingen enn det er for endring av en allerede gitt bevilging. Departementet skriver i høringsnotatet at vilkår uansett kan settes ved fornyelse, og at det ikke er hensiktsmessig å fremtvinge en fornyelse av bevilgingen for å kunne sette nye vilkår eller endre eksisterende vilkår.

Departementet uttrykker at det må være like vid adgang til å sette vilkår i ettertid som det er til å sette vilkår ved en fornyelse, og at vilkårene som settes i ettertid ikke er begrenset til vilkår som kan settes etter forvaltningsloven § 35 (om omgjøring av vedtak uten klage).

Etterfølgende fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er å regne som en omgjøring av enkeltvedtak, og er et nytt enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 bokstav b jf. bokstav a. Slik omgjøring kan som utgangspunkt bare skje i den utstrekning forvaltningsloven § 35 hjemler det. Det vil hovedsakelig alltid være anledning til en endring av vilkårene til gunst for bevilgingshaver, men forvaltningsloven § 35 setter snevre grenser for omgjøring til skade for en part. Det er uklart ut fra høringsnotatet hvordan departementet har kommet frem til at forvaltningsloven § 35 ikke skal innebære noen begrensning på adgangen til endrede/nye vilkår for en eksisterende bevilging. Det bemerkes at den foreslåtte endringen bryter med forvaltningsrettslig tradisjon om at vilkår for tillatelser og bevillinger normalt må settes i forbindelse med vedtaket, og ikke på et senere tidspunkt. Dersom endringen vedtas, bør det presiseres i lovteksten at forvaltningsloven § 35 ikke får anvendelse ved etterfølgende endring av vilkår for bevillinger etter alkoholloven.

Som følge av at fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er enkeltvedtak, medfører det at saksbehandlingen må følge forvaltningslovens regler og forvaltningsrettslige prinsipper. Det innebærer at det må være en forsvarlig saksbehandlingsprosess. Når vilkår for en gitt bevilging er tenkt endret, følger det av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper at bevilgingshaver skal ha mulighet til kontradiksjon. Dette av hensyn til at avgjørelser skal være korrekte, og at parten kan bidra til sakens opplysning. En endring av vilkårene i en bevilging må dermed varsles til parten før endelig avgjørelse tas, slik at parten får anledning til å uttale seg om saken. Dette innebærer en ressursbruk som ikke er like aktuell etter dagens ordning.

Videre er det klart at en endring eller fastsetting av vilkår i en gitt bevilging må forankres politisk gjennom at de samme organene som behandler skjenkebevillinger, også må avgjøre hvilke vilkår som eventuelt skal settes for en skjenkebevilging. Det anses at en saksbehandler ikke vil kunne gjøre endringer på et politisk vedtak om å gi skjenkebevilging gjennom å sette vilkår som ikke er belyst i den politiske behandlingen av saken. Endring av vilkår for en allerede gitt tillatelse innebærer dermed politisk behandling.

På bakgrunn av det ovennevnte anses det at å sette nye vilkår for en løpende bevilging i praksis må gjennomgå mye av den samme behandlingen som ved en fornyelse av skjenkebevilgingen. Høringsinstansene for bevillinger, politiet, skatte- og avgiftsmyndighetene og sosialtjenesten, vil

kunne bli spart for arbeid med vandelssjekk ved endring av vilkår i stedet for fornyelse av bevillingen. Samtidig er det klart at det i alle tilfeller bør foretas en jevnlig sjekk av vandel for de kommunale bevillingene. I lys av dette, er det noe uklart om det vil være en reell ressursbesparelse dersom det gis en utvidet adgang til endrede/nye vilkår for en allerede gitt bevilling etter alkoholloven.

Det påpekes også at prinsippet om likebehandling må gjelde ved endringer i vilkårene for gitte bevillinger. Det innebærer at å endre vilkårene for én bevillingshaver uten å samtidig endre vilkårene for de øvrige bevillingshaverne, ofte vil være avskåret av hensyn til likebehandling. En endring av vilkår for en bevilling vil dermed kunne bli omfattende, da det antas at flere av bevillingene må gjennomgå den samme endringen.

Det stilles spørsmål ved om det er en praktisk utfordring i dag at kommunene ikke kan endre vilkår for en allerede gitt bevilling. Det er uklart hva slags typer vilkår departementet ser for seg, derunder er det uklart om det er tenkt at etterfølgende vilkår skal kunne benyttes som en form for sanksjon mot bevillingshaver. Vilkår som ønskes satt som følge av brudd på bevillingen, bærer preg av sanksjoner mot bevillingshaver. Dette kan eksempelvis tenkes i en situasjon der bevillingshaver har gjentatte brudd på bevillingen, og kommunen dermed ønsker å stille krav om bruk av dørvakter, krav til aldersgrense, eller andre vilkår for å hindre fremtidige brudd på bevillingen. Det bes vurdert om kommunene bør få en viss anledning til å stille relevante vilkår i forbindelse med brudd på bevillingen som et alternativ til inndragning av skjenkebevilling, da et etterfølgende vilkår vanligvis er en mindre inngripende sanksjon enn å få inndratt hele bevillingen. I disse tilfellene vil det også være adgang til å endre vilkårene for én bevillingshaver uten samtidig endring for andre bevillingshavere, da endring kun for den ene bevillingshaveren er saklig begrunnet i praktiseringen av skjenkebevillingen. Det påpekes at det er uheldig å kamouflere sanksjoner som følge av brudd på bevilling som kun endrede vilkår. Sanksjoner bør fremstå nettopp som sanksjoner. Dersom anledningen til å endre vilkår for en gitt bevilling er tenkt som en alternativ sanksjonsform, bør dette fremkomme tydelig av lovteksten.

I forbindelse med forslaget om utvidet adgang til å sette vilkår for en allerede gitt bevilling, vises det i høringsnotatet til endrede åpningstider i kommunen, eller nye krav til konsepter i et område som eksempler på tilfeller der kommunene kan ha behov for å endre vilkårene for bevillingene i ettertid. Hammerfest kommunene er enig i at det vil være en fordel å kunne foreta slike endringer for en gitt bevilling uten at det kreves fornyelse, da de nevnte eksemplene bærer mer preg av korrigeringer av bevillingene enn av egentlige vilkår. Imidlertid antas det at kommunene kan forbeholde seg retten til noen slike endringer i dag ved at bevillingsvedtaket viser til de til en hver tid gjeldende alkoholpolitiske retningslinjene. Det stilles spørsmål ved om det vil være mer hensiktsmessig dersom lovteksten nevner noen typer situasjoner der vilkårene kan endres eller fastsettes i ettertid, men at det ikke gis noen alminnelig adgang til å endre vilkårene for en bevilling i ettertid.

Det kan fremstå som uforutsigbart for parten at kommunen skal kunne sette nye vilkår for en allerede gitt bevilling. Det gir et usikkerhetsmoment hos bevillingshaver at bevillingen kan endres. Per i dag er bevillingene tidsbegrensede, og må fornyes. Fornyelsen innebærer at søknaden om bevilling kan bli avslått, eller at det kan stilles vilkår som ikke var der i den forrige bevillingen. Samtidig ligger det et vern for bevillingshaver i at bevillingen bare fornyes på bestemte tidspunkter. Hvis kommunene gis adgang til å endre vilkår for en løpende bevilling, vil usikkerheten være konstant: en endring av vilkårene vil kunne skje når som helst.

Hammerfest kommune er av den oppfatning at den foreslåtte ordningen innebærer usikkerhet og uforutsigbarhet for parten, og at en adgang til å sette vilkår for allerede gitte tillatelser innebærer nær like mye saksbehandling og ressursbruk som ved en fornyelse av bevillingen.

Hammerfest kommune ber derfor om at forslaget revurderes.

Anledning til fornyelse for enkelte bevillinger

Begge forslagene stiller opp en mulighet for kommunestyret til å differensiere mellom ulike bevillinger og dermed beslutte at enkelte bevillinger enten skal løpe videre, eller at de må fornyes.

I høringsnotatet påpekes det at det må være likebehandling i disse sakene, og at det må være objektive kriterier som benyttes for å skille mellom bevillingene. Det bes om at de momentene departementet viser til, vurderes inntatt i alkoholloven som en ikke uttømmende liste over momenter som kan vurderes. Dette for økt fokus på likebehandling i bevillingssaker.

Anledningen til å kunne velge fornyelse for noen bevillinger, og at noen bevillinger skal løpe videre, gir en fleksibilitet for kommunene. Forslaget gjør at kommunene kan bruke ressurser på fornyelse av de typene bevillingene som erfaringsmessig krever tettere oppfølging, mens andre bevillinger kan løpe videre.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å kunne differensiere mellom bevillingene, og dermed velge fornyelse for bare noen av bevillingene.

Saksprotokoll i Formannskapet - 26.03.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Hammerfest Kommune avgir med dette følgende høringsuttalelse til de foreslåtte endringene i alkoholloven:

Vurdering av forslag til endring i alkoholloven § 1-6

Adgangen til å gjøre bevillinger løpende

Departementet har oppstilt to alternative forslag til endringer i alkoholloven § 1-6. Etter det første alternativet er hovedregelen som i dag, at bevillingene opphører etter en bestemt tidsperiode, for tiden senest 30. juni året etter nytt kommunestyre har tiltrådt. Det er likevel en mulighet å vedta at alle eller enkelte bevillinger skal løpe videre etter denne perioden. Etter det andre alternativet er utgangspunktet motsatt, der alle bevillinger i utgangspunktet løper videre med mindre kommunestyret bestemmer at alle eller enkelte bevillinger skal fornyes.

I høringsnotatet punkt 2.4 går departementet gjennom flere argumenter både for og mot å oppheve tidsbegrensningen. Det påpekes likevel at hvor mye ressurser som går med til fornyelse av skjenkebevillinger er ulikt fra kommune til kommune.

Det antas at den politiske styringen med skjenkebevillingene vil kunne bli svekket dersom man vedtar å oppheve tidsbegrensningen. En oppheving av tidsbegrensningen vil i praksis binde neste kommunestyre, slik at kommunens alkoholpolitikk blir mindre dynamisk. Dette skyldes at det generelt sett skal mer til for å gi noen en bevilling enn å frata noen en bevilling de allerede har. Det nye kommunestyret må dermed først vedta at alle skjenkebevillinger skal fornyes, og slik sette seg selv i posisjon til å kunne endre alkoholpolitikken.

Dersom bevilling allerede er gitt, skal det mer til for å inndra bevillingen enn å avslå en søknad om bevilling. Dette på grunn av at inndragning av en gitt bevilling er et større inngrep overfor parten enn et avslag på søknad om bevilling. Forhold knyttet til vandel, skatterestanser eller tidligere praktisering av skjenkebevilling som ligger i grenseland ved vurderingen av om bevilling skal gis, vil derfor i større grad spille en rolle ved fornyelse av bevilling enn i forbindelse med inndragning. Løpende bevillinger vil kunne føre til at terskelen for å la slike forhold innvirke på bevillingen blir høyere.

Departementet antar at de fleste kommunene i dag fornyer bevillingene etter søknad. Det fremgår også av høringsnotatet at de fleste bevillinger som nektes, nektes på grunn av forhold knyttet til vandel. For å avdekke forhold knyttet til vandel, kan det være en fordel at skjenkebevillingene jevnlig må fornyes da det foretas en vandelssjekk i den forbindelse. Samtidig skal vandelskravet til enhver tid være oppfylt. Kommunene kan selv gjøre grep for å avdekke om vandelskravet er oppfylt, eksempelvis ved rutiner på årlig innhenting av vandelsuttalelser. Det påpekes at slike rutiner også vil være ressurskrevende for kommunene og for de instansene kommunene innhenter uttalelser fra.

Dersom tidsbegrensningen på kommunale bevillinger kan oppheves, bes det om at departementet vurderer om det bør inntas i alkoholloven § 1-6 at også rene alkoholpolitiske betraktninger kan føre til inndragning av skjenkebevillinger. Dette selv om kommunene også har mulighet til å bestemme at bevillingene skal fornyes. Dette er modellen som er benyttet for de statlige bevillingene på grunn av at det er løpende bevillinger. Dersom de kommunale bevillingene kan gjøres løpende etter alternativ 1 eller 2, så gjør de samme hensynene seg gjeldende som for statlige bevillinger, også om kommunen kan beslutte fornyelse av bevillingene. En bestemmelse om at alkoholpolitiske betraktninger alene skal kunne føre til inndragning av løpende bevillinger vil gi bedre sammenheng i loven, samt styrke den politiske styringen av den lokale alkoholpolitikken.

Hammerfest kommune er enig i at fornying av alle bevillinger hvert 4. år i noen tilfeller kan fremstå som unødvendig ressursbruk. Begge alternativer gir en mulighet til å vedta at bevillinger, enten bare noen eller alle, skal løpe videre. Alternativene er dermed også tilpasset større kommuner, som kan ha et betydelig omfang på de kommunale bevillingene. Dette gir kommunene en mulighet til å benytte ressurser på fornying av de typene bevillinger som kommunene selv oppfatter trenger en større grad av oppfølging.

Det bør fremstå som et utgangspunkt at kommunene selv aktivt må velge å gjøre bevillingene løpende. Overgangen til løpende bevillinger vil kunne skje mer gradvis da kommunene som følge av alternativ 1 vil ha ubegrenset tid til å vurdere om noen bevillinger skal være løpende, og eventuelt foreta en gruppering av bevillinger som skal gjøres løpende. Det antas dermed at kommunene etter alternativ 1 lettere vil kunne gjøre de nødvendige vurderingene av om bevillingene skal gjøres løpende eller ikke, enn etter alternativt 2 der alle bevillingene i utgangspunktet vil bli løpende med mindre kommunen bestemmer noe annet. Alternativ 1 fremstår på bakgrunn av dette som det beste alternativet.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å innføre en mulighet for løpende kommunale bevillinger etter alternativ 1. Hammerfest kommune støtter også at de foreslåtte endringene skal gjelde alle tre bevillingstyper: salgsbevilling til Vinmonopolet, salgsbevilling til dagligvarebutikker og skjenkebevillinger.

Adgang til å sette vilkår for en tidligere gitt bevilling

Departementet foreslår at vilkårene for en allerede gitt bevilling skal kunne endres eller at nye vilkår skal kunne settes, uten at bevillingen dermed må fornyes.

Departementet nevner at det er en videre adgang til å sette vilkår ved innvilgelse av bevillingen enn det er for endring av en allerede gitt bevilling. Departementet skriver i høringsnotatet at vilkår uansett kan settes ved fornyelse, og at det ikke er hensiktsmessig å fremtvinge en fornyelse av bevillingen for å kunne sette nye vilkår eller endre eksisterende vilkår.

Departementet uttrykker at det må være like vid adgang til å sette vilkår i ettertid som det er til å sette vilkår ved en fornyelse, og at vilkårene som settes i ettertid ikke er begrenset til vilkår som kan settes etter forvaltningsloven § 35 (om omgjøring av vedtak uten klage).

Etterfølgende fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er å regne som en omgjøring av enkeltvedtak, og er et nytt enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 bokstav b jf. bokstav a. Slik omgjøring kan som utgangspunkt bare skje i den utstrekning forvaltningsloven § 35 hjemler det. Det vil hovedsakelig alltid være anledning til en endring av vilkårene til gunst for bevillingshaver, men forvaltningsloven § 35 setter snevre grenser for omgjøring til skade for en part. Det er uklart ut fra høringsnotatet hvordan departementet har kommet frem til at forvaltningsloven § 35 ikke skal innebære noen begrensning på adgangen til endrede/nye vilkår for en eksisterende bevilling. Det bemerkes at den foreslåtte endringen bryter med forvaltningsrettslig tradisjon om at vilkår for tillatelser og bevillinger normalt må settes i forbindelse med vedtaket, og ikke på et senere tidspunkt. Dersom endringen vedtas, bør det presiseres i lovteksten at forvaltningsloven § 35 ikke får anvendelse ved etterfølgende endring av vilkår for bevillinger etter alkoholloven.

Som følge av at fastsettelse eller endring av vilkår i ettertid er enkeltvedtak, medfører det at saksbehandlingen må følge forvaltningslovens regler og forvaltningsrettslige prinsipper. Det innebærer at det må være en forsvarlig saksbehandlingsprosess. Når vilkår for en gitt bevilling er tenkt endret, følger det av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper at bevillingshaver skal ha mulighet til kontradiksjon. Dette av hensyn til at avgjørelser skal være korrekte, og at parten kan bidra til sakens opplysning. En endring av vilkårene i en bevilling må dermed varsles til parten før endelig avgjørelse tas, slik at parten får anledning til å uttale seg om saken. Dette innebærer en ressursbruk som ikke er like aktuell etter dagens ordning.

Videre er det klart at en endring eller fastsetting av vilkår i en gitt bevilling må forankres politisk gjennom at de samme organene som behandler skjenkebevillinger, også må avgjøre hvilke vilkår som eventuelt skal settes for en skjenkebevilling. Det anses at en saksbehandler ikke vil kunne gjøre endringer på et politisk vedtak om å gi skjenkebevilling gjennom å sette vilkår som ikke er belyst i den politiske behandlingen av saken. Endring av vilkår for en allerede gitt tillatelse innebærer dermed politisk behandling.

På bakgrunn av det ovennevnte anses det at å sette nye vilkår for en løpende bevilling i praksis må gjennomgå mye av den samme behandlingen som ved en fornyelse av skjenkebevillingen. Høringsinstansene for bevillinger, politiet, skatte- og avgiftsmyndighetene og sosialtjenesten, vil kunne bli spart for arbeid med vandelsjekk ved endring av vilkår i stedet for fornyelse av bevillingen. Samtidig er det klart at det i alle tilfeller bør foretas en jevnlig sjekk avandel for de kommunale bevillingene. I lys av dette, er det noe uklart om det vil være en reell

ressursbesparelse dersom det gis en utvidet adgang til endrede/nye vilkår for en allerede gitt bevilling etter alkoholloven.

Det påpekes også at prinsippet om likebehandling må gjelde ved endringer i vilkårene for gitte bevillinger. Det innebærer at å endre vilkårene for én bevillingshaver uten å samtidig endre vilkårene for de øvrige bevillingshaverne, ofte vil være avskåret av hensyn til likebehandling. En endring av vilkår for en bevilling vil dermed kunne bli omfattende, da det antas at flere av bevillingene må gjennomgå den samme endringen.

Det stilles spørsmål ved om det er en praktisk utfordring i dag at kommunene ikke kan endre vilkår for en allerede gitt bevilling. Det er uklart hva slags typer vilkår departementet ser for seg, derunder er det uklart om det er tenkt at etterfølgende vilkår skal kunne benyttes som en form for sanksjon mot bevillingshaver. Vilkår som ønskes satt som følge av brudd på bevillingen, bærer preg av sanksjoner mot bevillingshaver. Dette kan eksempelvis tenkes i en situasjon der bevillingshaver har gjentatte brudd på bevillingen, og kommunen dermed ønsker å stille krav om bruk av dørvakter, krav til aldersgrense, eller andre vilkår for å hindre fremtidige brudd på bevillingen. Det bes vurdert om kommunene bør få en viss anledning til å stille relevante vilkår i forbindelse med brudd på bevillingen som et alternativ til inndragning av skjenkebevilling, da et etterfølgende vilkår vanligvis er en mindre inngripende sanksjon enn å få inndratt hele bevillingen. I disse tilfellene vil det også være adgang til å endre vilkårene for én bevillingshaver uten samtidig endring for andre bevillingshavere, da endring kun for den ene bevillingshaveren er saklig begrunnet i praktiseringen av skjenkebevillingen. Det påpekes at det er uheldig å kamouflere sanksjoner som følge av brudd på bevilling som kun endrede vilkår. Sanksjoner bør fremstå nettopp som sanksjoner. Dersom anledningen til å endre vilkår for en gitt bevilling er tenkt som en alternativ sanksjonsform, bør dette fremkomme tydelig av lovteksten.

I forbindelse med forslaget om utvidet adgang til å sette vilkår for en allerede gitt bevilling, vises det i høringsnotatet til endrede åpningstider i kommunen, eller nye krav til konsepter i et område som eksempler på tilfeller der kommunene kan ha behov for å endre vilkårene for bevillingene i ettertid. Hammerfest kommunene er enig i at det vil være en fordel å kunne foreta slike endringer for en gitt bevilling uten at det kreves fornyelse, da de nevnte eksemplene bærer mer preg av korrigeringer av bevillingene enn av egentlige vilkår. Imidlertid antas det at kommunene kan forbeholde seg retten til noen slike endringer i dag ved at bevillingsvedtaket viser til de til en hver tid gjeldende alkoholpolitiske retningslinjene. Det stilles spørsmål ved om det vil være mer hensiktsmessig dersom lovteksten nevner noen typer situasjoner der vilkårene kan endres eller fastsettes i ettertid, men at det ikke gis noen alminnelig adgang til å endre vilkårene for en bevilling i ettertid.

Det kan fremstå som uforutsigbart for parten at kommunen skal kunne sette nye vilkår for en allerede gitt bevilling. Det gir et usikkerhetsmoment hos bevillingshaver at bevillingen kan endres. Per i dag er bevillingene tidsbegrensede, og må fornyes. Fornyelsen innebærer at søknaden om bevilling kan bli avslått, eller at det kan stilles vilkår som ikke var der i den forrige bevillingen. Samtidig ligger det et vern for bevillingshaver i at bevillingen bare fornyes på bestemte tidspunkter. Hvis kommunene gis adgang til å endre vilkår for en løpende bevilling, vil usikkerheten være konstant: en endring av vilkårene vil kunne skje når som helst.

Hammerfest kommune er av den oppfatning at den foreslåtte ordningen innebærer usikkerhet og uforutsigbarhet for parten, og at en adgang til å sette vilkår for allerede gitte tillatelser innebærer nær like mye saksbehandling og ressursbruk som ved en fornyelse av bevillingen.

Hammerfest kommune ber derfor om at forslaget revurderes.

Anledning til fornyelse for enkelte bevillinger

Begge forslagene stiller opp en mulighet for kommunestyret til å differensiere mellom ulike bevillinger og dermed beslutte at enkelte bevillinger enten skal løpe videre, eller at de må fornyes.

I høringsnotatet påpekes det at det må være likebehandling i disse sakene, og at det må være objektive kriterier som benyttes for å skille mellom bevillingene. Det bes om at de momentene departementet viser til, vurderes inntatt i alkoholloven som en ikke uttømmende liste over momenter som kan vurderes. Dette for økt fokus på likebehandling i bevillingssaker.

Anledningen til å kunne velge fornyelse for noen bevillinger, og at noen bevillinger skal løpe videre, gir en fleksibilitet for kommunene. Forslaget gjør at kommunene kan bruke ressurser på fornyelse av de typene bevillingene som erfaringsmessig krever tettere oppfølging, mens andre bevillinger kan løpe videre.

Hammerfest kommune støtter forslaget om å kunne differensiere mellom bevillingene, og dermed velge fornyelse for bare noen av bevillingene.

PS 28/15 Kontrollutvalgets årsmelding 2014

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Kommunestyret tar kontrollutvalgets årsmelding for 2014 til orientering.

.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Rådmannens forslag til vedtak ble endret til Kontrollutvalgets innstilling til formannskapet.

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Kommunestyret tar kontrollutvalgets årsmelding for 2014 til orientering.

PS 29/15 Rekruttering og kompetansebygging

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Hammerfest kommune utarbeider et reglement for utdanningspermisjon og stipend som ferdigstilles innen 31. mai 2015
2. Behov for særskilte ordninger knyttet til vernepleierutdanning og lærerutdanning utredes og legges frem for politisk behandling i forbindelse med «Økonomiplan i perioden 2016 – 2019»

3. Kompetanseplaner utarbeides for prioriterte områder innenfor sektorene barn og unge og helse og omsorg innen 15. juni 2015.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Hammerfest kommune utarbeider et reglement for utdanningspermisjon og stipend som ferdigstilles innen 31. mai 2015
2. Behov for særskilte ordninger knyttet til vernepleierutdanning og lærerutdanning utredes og legges frem for politisk behandling i forbindelse med «Økonomiplan i perioden 2016 – 2019»
3. Kompetanseplaner utarbeides for prioriterte områder innenfor sektorene barn og unge og helse og omsorg innen 15. juni 2015.

Saksprotokoll i Formannskapet - 26.03.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Hammerfest kommune utarbeider et reglement for utdanningspermisjon og stipend som ferdigstilles innen 31. mai 2015
2. Behov for særskilte ordninger knyttet til vernepleierutdanning og lærerutdanning utredes og legges frem for politisk behandling i forbindelse med «Økonomiplan i perioden 2016 – 2019»
3. Kompetanseplaner utarbeides for prioriterte områder innenfor sektorene barn og unge og helse og omsorg innen 15. juni 2015.

PS 30/15 Kvalitetsmelding Hammerfestskolen 2014

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Tilstandsrapport for grunnskolen i Hammerfest tas til orientering
2. Hovedsatsningsområdene i 2015 skal være:
 - Grunnleggende ferdigheter med et ekstra fokus på de svakeste leserne
 - Systemisk arbeid med vurdering

- Godt læringsmiljø og arbeid mot mobbing
- Skape en god kultur for læring gjennom et godt og gjensidig skole-hjem samarbeid

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Kommunalsjef Arve Paulsen delte ut referatet fra behandlingen av saken i KOU 23.03.15 kl. 18:00.

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Tilstandsrapport for grunnskolen i Hammerfest tas til orientering

2. Hovedsatsningsområdene i 2015 skal være:

- Grunnleggende ferdigheter med et ekstra fokus på de svakeste leserne
- Systemisk arbeid med vurdering
- Godt læringsmiljø og arbeid mot mobbing

Skape en god kultur for læring gjennom et godt og gjensidig skole-hjem samarbeid.

Saksprotokoll i Formannskapet - 26.03.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Tilstandsrapport for grunnskolen i Hammerfest tas til orientering

2. Hovedsatsningsområdene i 2015 skal være:

- Grunnleggende ferdigheter med et ekstra fokus på de svakeste leserne
- Systemisk arbeid med vurdering
- Godt læringsmiljø og arbeid mot mobbing

Skape en god kultur for læring gjennom et godt og gjensidig skole-hjem samarbeid.

PS 31/15 Fratreden. Nyvalg. Styreleder i Hammerfest Eiendom KF

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Sølvi Løkke fratrer sitt verv som styreleder i Hammerfest Eiendom KF med virkning fra 16. april 2015.

2. Som ny styreleder i Hammerfest Parkering KF fra 16. april 2015 velges...

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Fungerende ordfører rettet opp en skrivefeil i punkt 2.

Berit Hågensen fremmet på vegne av AP følgende forslag i punkt 2:

Jarle Edvardsen velges som ny leder av Hammerfest Eiendom KF ut inneværende kommunevalgperiode.

Gunhild Engstad rykker opp som fast medlem ut valgperioden og Anne-Mette Bæivi går inn som personlig vara.

Gunhild Engstad velges som nestleder ut valgperioden.

Ole Martin Rønning fremmet på vegne av Høyre følgende forslag:

Fred Johansen som styreleder.

Monique Jørgensen.

Votering innstillingens punkt 1: Enstemmig vedtatt.

Votering punkt 2: Ap's forslag fikk 21 stemmer - Høyres forslag falt med 5 stemmer.

Vedtak

1. Sølvi Løkke fratrer sitt verv som styreleder i Hammerfest Eiendom KF med virkning fra 16. april 2015.
2. Jarle Edvardsen velges som ny leder av Hammerfest Eiendom KF ut inneværende kommunevalgperiode.

Gunhild Engstad rykker opp som fast medlem ut valgperioden og Anne-Mette Bæivi går inn som personlig vara.

Gunhild Engstad velges som nestleder ut valgperioden.

PS 32/15 Oversendelsesforslag: Interpellasjon- Nei til utvidet adgang til midlertidige ansettelser

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Ole Martin Rønning (H) fremmet følgende forslag:

Første setning fra ...for veldig mange arbeidstakere... til for veldig mange arbeidstakere i Hammerfest..

Votering: Innstillingen fikk 21 stemmer og Høyres forslag fikk 5 stemmer

Vedtak

Hammerfest kommunestyre mener regjeringens forslag om økt midlertidig ansettelse (AML14-9) vil skape større usikkerhet for veldig mange arbeidstakere, for deres familier og for deres personlige økonomi. Forslaget vil i praksis bety at det blir lovlig at alle nyansettelser kan være midlertidige i 12 måneder.

Hammerfest kommune skal være en ansvarlig og seriøs arbeidsgiver, der trygg eldreomsorg, gode skoler og gode kommunale tjenester for befolkningen har hovedprioritet. Som en følge av dette, ønsker kommunestyret en arbeidsmiljølov som gir trygghet og stabilitet for arbeidstakere og arbeidsgivere. Det oppnår man ikke gjennom økt bruk av midlertidige ansettelser. Dersom et flertall på Stortinget allikevel vedtar regjeringens forslag om midlertidighet, vil Hammerfest kommune som arbeidsgiver likevel fortsette dagens praksis.

Saksprotokoll i Formannskapet - 26.03.2015

Behandling

Marianne Sivertsen Næss fremmet på vegne av AP at forslaget oversendt fra kommunestyret 12.03.15 vedtas som innstilling for kommunestyret. Forslaget lyder:

Hammerfest kommunestyre mener regjeringens forslag om økt midlertidig ansettelse (AML14-9) vil skape større usikkerhet for veldig mange arbeidstakere, for deres familier og for deres personlige økonomi. Forslaget vil i praksis bety at det blir lovlig at alle nyansettelser kan være midlertidige i 12 måneder.

Hammerfest kommune skal være en ansvarlig og seriøs arbeidsgiver, der trygg eldreomsorg, gode skoler og gode kommunale tjenester for befolkningen har hovedprioritet. Som en følge av dette, ønsker kommunestyret en arbeidsmiljølov som gir trygghet og stabilitet for arbeidstakere og arbeidsgivere. Det oppnår man ikke gjennom økt bruk av midlertidige ansettelser. Dersom et flertall på Stortinget allikevel vedtar regjeringens forslag om midlertidighet, vil Hammerfest kommune som arbeidsgiver likevel fortsette dagens praksis.

Votering: Som forslaget – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Hammerfest kommunestyre mener regjeringens forslag om økt midlertidig ansettelse (AML14-9) vil skape større usikkerhet for veldig mange arbeidstakere, for deres familier og for deres personlige økonomi. Forslaget vil i praksis bety at det blir lovlig at alle nyansettelser kan være midlertidige i 12 måneder.

Hammerfest kommune skal være en ansvarlig og seriøs arbeidsgiver, der trygg eldreomsorg, gode skoler og gode kommunale tjenester for befolkningen har hovedprioritet. Som en følge av dette, ønsker kommunestyret en arbeidsmiljølov som gir trygghet og stabilitet for arbeidstakere og arbeidsgivere. Det oppnår man ikke gjennom økt bruk av midlertidige ansettelser. Dersom et flertall på Stortinget allikevel vedtar regjeringens forslag om midlertidighet, vil Hammerfest kommune som arbeidsgiver likevel fortsette dagens praksis.

PS 33/15 Referatsaker

RS 15/3 Åpent brev til kommunestyret i Hammerfest - urimelig tilleggsskatt på beboerne i sentrumsnære områder

RS 15/4 Hammerfest vindkraftverk - klage på avslag

Rådmannens forslag til vedtak:

Referatsakene tas til orientering.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Grethe Ernø Johansen (SV) fremmet forslag om å overfører referatsak 15/3 til sakskartet. Godkjent og får saksnummer 35/15.

Votering referatsak 15/4: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Referatsaken 15/4 tas til orientering.

PS 34/15 Godkjenning av protokoller

Rådmannens forslag til vedtak:

Protokollene fra møtene den 12.03.15 og 24.03.15 godkjennes.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Votering: Som innstillingen – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Protokollene fra møtene den 12.03.15 og 24.03.15 godkjennes.

Tilleggssak

PS 35/15 Boligsoneparkering - vurdering av parkeringsavtaler og avgift.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 16.04.2015

Behandling

Grethe Ernø Johansen (SV) fremmet forslag om å overføre referatsak 15/3 til sakskartet. Godkjent og får saksnummer 35/15.

Grethe Ernø Johansen fremmet på vegne av SV følgende forslag:

Hammerfest parkering KF bes gjøre en ny vurdering med hensyn til kostnaden pr. parkeringsavtale. Samt vurdere om parkeringshuset kan brukes som alternativ parkering for sentrumsbeboeres biler, dette til en rimeligere sats enn kr. 20.000 pr. år.

Saken legges frem for kommunestyret senest i juni 2015.

Votering: Som forslaget – enstemmig vedtatt.

Vedtak

Hammerfest parkering KF bes gjøre en ny vurdering med hensyn til kostnaden pr. parkeringsavtale. Samt vurdere om parkeringshuset kan brukes som alternativ parkering for sentrumsbeboeres biler, dette til en rimeligere sats enn kr. 20.000 pr. år.

Saken legges frem for kommunestyret senest i juni 2015.